Jövendölés

AMERIKAI MAGYAR VILÁG

JÖVENDÖLÉS 1915-BEN

Irta: VASVÁRY ÖDÖN

1976 Feb. 6.

Ahogy az uj esztendő ránk köszöntött, természetesen a hivatásos jövendőmondók is azonnal akvióba léptek, letévén a maguk két cent értékű jóslásait az előttünk álló, cseppet sem nyugalmasnak igérkező esztendőre vonatkozólag. Ujságolvasó emberek nem igen menekülnek meg ezektől a jóslásoktól, amiket elismételni felesleges volna. Akit érdekel, az esztendő végén számon veheti őket, melyik sikerült, melyik nem. A következőkben egypár olyan jövendőmondást ismertetek, amelyek Magyarországon hangzottak el az Urnak 1915. esztendejében. A magyar történelemben ez volt az az esztendő, amikor a nemzet, akaratlanul belekeveredvén az első világháboruba, még bizonyos joggal gondolhatta, hogy győztesen kerül ki belőle. A német és osztrák-magyar győzelmes előnyomulások esztendje volt ez az év. A „győztesek" akkor még ők voltak. A magyar fiuk még gondolhatták, hogy szenvedésük és vérük hullása nem volt hiábavaló.

Vasváry Ödön

Háborus időkben rendesen erősen megszaporodik azoknak a száma, akik érintkezést keresnek a tulvilággal. Fiukat vesztett szülők, férjüket vesztett asszonyok, testvérüket vesztett családtagok ilyenkor könnyebben hajlandók arra, hogy higyjenek az érintkezés lehetőségében és elhigyjék, hogy a valamikor emberként élt tulvilági szellemek mindent tudnak és a jövőt is ismerik.

Az igazi és hamis médiumok, szellemek aranykora minden háborus korszak. Magyarországon is igy volt a keserves háborus évek alatt.

Elében került egy régi irás, amely 1915-ben, az egyik legtekintélyesebb budapesti lapban látott napvilágot. A szellemidézésen előkelő emberek vettek részt, köztük egy országos nevű egyetemi professzor állt legalul a társadalmi létrán. Az eset leirójával együtt tizen voltak, az irón kivül valamennyien olyan kutatók, akik régen tul vannak a szellemidézés primitiv formáin és a nagy problémákkal „tudományos" alapon foglalkoznak.

ekonyvtar.ksh.hu

A médium egy jól megtermett, abszolut egészségesnek látszó uriasszony, a vezető egy higgadt, nyugodt uriember, aki imával kezdi az ülést. Az ima szavai majdnem megegyeznek a Miatyánk szavaival. A médium lehunyt szemekkel, mozdulatlanul ül, a vezető, anélkül hogy érintené, arca előtt két vonalat huz a levegőben, lefelé és megkérdezi: Alszol? A válasz, nyugodtan: „Alszom.". A hang a médium saját női hangja. Arca azonban, változik. A szoba világos, tisztán látni, hogy a médium először elsápad, de utána kipirosodik. Amikor megszólal, a hang egészen más: egy öreg, beteges, gyenge férfi hangja.

„**Kovács Ernő** negyvennyolcas őrnagy vagyok" — mondja a reszketős hang — „tudom, hogy meghaltam. A szellemi világban sokan foglalkoznak a háboruval. Az oroszt Varsón tul kell üldözni, a győzelem bizonyos. A franciák békét fognak kötni a németekkel, Anglia és Olaszország egymás ellen fognak harcolni. Magyarország és Németország győzni fog és a Habsburg dinasztia a fénypontját éri el. Egyéb mondani valóm nincs. Isten veletek, máskor többet!"

A második jelentkező **Bárdos**, volt váci városi tanácsok szelleme, aki a szerbekkel folyt harcokban esett el. Azt mondja, hogy megnyerik a háborut, de csak akkor, ha felülről és nem alulról támadják a szerbeket.

Gesztesy János, egykori zsombolyai közjegyző szelleme jelentkezik ezután: a háboru eredménye egy véletlen eseményen fog eldőlni. Erről nem beszél többet, csak annyit tesz hozzá, hogy: „Nekünk nincs okunk — aggodalomra."

A cikk irója megkérdezi a vezetőt, hogy neki szabad-e megkockáztatni a beszélgetést valamelyik szellemmel. Az engedélyt megkapva, azt a kivánságát fejezi ki, hogy Bonaparte Napoleon szellemével szeretne kissé társalogni. Nagy meglepetésére a szellem azonnal jelentkezett, még be is mutatta magát: „Bonaparte Napoleon vagyok. Csak annyit mondok, hogy én nem igy akartam. A franciáknak a győzők mellé kellett volna állni."

Az iró megkockáztatja a kérdést: „Hogy lehet az, hogy a volt francia császár szelleme magyarul beszél? A médium keresztül küldött válasz ez volt: „A ti beszédeteket szellemi nyelven értem meg, ti pedig az

SZEGED

én szellemi beszédemet a saját nyelvetekre forditjátok. Különben földi dolgokkal nem foglalkozom, hanem arra törekszem, hogy minél több jót tehessek."

A produkciók nem győzték meg a cikk iróját afelől, hogy komoly értelmük lenne. Ezt meg is mondta a jelenlevőknek, amire a vezető azt válaszolta, hogy: „Ön még csak sötétben botorkáló fiatalember, akinek még sok kutatásra és tapasztalásra van szüksége az igazság felismeréséig." Meghivta a következő ülésre, amikor más természetű produkciók lesznek műsoron. Sajnos, az ujság később nem számol be erről az ujabb összejövetelről pedig érdekes lett volna megtudni, hogy csakugyan volt e Vácott egy Bárdos nevű városi tanácsnok, aki a szerb harctéren esett el, vagy Zsombolyán egy Gesztesy János nevű közjegyző. Ezeknek a megállapitása nem lett volna nehéz, a vizsgálat eredménye nagyot nyert volna értékben, ha bebizonyul, hogy csakugyan éltek valamikor ilyen nevű és hivatalu emberek. Ámbár ezt még ma sem lenne tulságosan nehéz megállapitani.

De akár éltek, akár nem, akár igazi szellemek beszéltek igy magukról, akár nem, annyi bizonyos, hogy nem mondtak igazat.
Már pedig igazmondás nélkül a jövendölés semmitsem ér ma sem.

ekonyvtar.kaleidoszkop.hu